

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **D. M.**

skazanego z art. 286 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2024 r. wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 lutego 2022 r. (sygn. akt II AKa 6/20) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 1 kwietnia 2019 r. (sygn. akt III K 117/17),

p o s t a n o w i ł:

- 1) **oddalić wniosek;**
- 2) **kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć skazanego D. M. .**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 lutego 2022 r. (sygn. akt II AKa 6/20) utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 1 kwietnia 2019 r. (sygn. akt III K 117/17) skazujący D. M. za czyny z art. 271 k.k., z art. 286 § 1 k.k. i inne.

Obrońca skazanego wniósł o wznowienie tego postępowania i o uchylenie wyroków sądów I i II instancji oraz przekazanie sprawy celem ponownego jej rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

Podstawą wniosku obrońca uczynił art. 540 § 11pkt. 2 lit. b. tj. wskazał, że w sprawie ujawniły się nowe istotne fakty, wskazujące, że wobec D. M. sąd orzekający w sprawie winien zastosować przepisy o nadzwyczajnym złagodzeniu kary wobec istnienia przesłanek opisanych w art. 60 § 3 k.k. Zdaniem wnioskodawcy, owym nowym dowodem jest postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 6 września 2022 roku (sygn.akt III K 173/18) oraz wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 27 kwietnia 2023 roku (II AKa 66/23). Obrońca skazanego podkreśla, że nieprawidłowo podany adres D. M. w akcie oskarżenia wpłynął na przebieg postępowania w Sądzie Okręgowym w Świdnicy dotyczącego sprawy III K 173/18, co w konsekwencji pozbawiło oskarżonego możliwości obrony i przedstawienia swojego stanowiska, co stało się podstawą do jego skazania bez zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, przewidzianego w art. 60 § 3 kodeksu karnego. W związku z tym, jak wskazuje obrońca - Sąd Okręgowy w Świdnicy, postanowieniem z dnia 6 września 2022 r., przywrócił oskarżonemu termin do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku wydanego 22 czerwca 2022 r. Ostatecznie Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2023 r., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy, stosując art. 60 § 3 k.k.

Wnioskodawca argumentuje, że okoliczności te, zaistniałe już po wydaniu wyroku przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu z dnia 18 lutego 2022 r. (sygn. akt II AKa 6/20,) stanowią owe nowe dowody, który gdyby znane w toku postępowania – doprowadziłyby do zastosowania także w tej sprawie dobrodziejstwa art. 60 § 3 k.k.

Kierunek ten poparł w osobistym piśmie skazany.

O oddalenie wniosku zwrócił się Prokurator.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

Procedura wznowienia postępowania nie jest zwykłą formą kontroli prawomocnych decyzji sądowych w ramach normalnego toku instancji. W jej ramach nie przeprowadza się ponownej oceny poprawności wcześniej zakończonego prawomocnie postępowania karnego, w tym zbierania dowodów czy ich oceny. Strona wnioskująca o wznowienie postępowania na podstawie tzw. "propter nova" (art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.) musi przedstawić nowe fakty lub dowody, które nie były znane jej ani sądowi w czasie pierwotnego procesu, a które mogą z dużym prawdopodobieństwem wskazywać to, że

osoba została skazana za czyn zagrożony surowszą karą niż pozwalał na to stan faktyczny, nie uwzględniono okoliczności mogących prowadzić do nadzwyczajnego złagodzenia kary, lub też błędnie założono okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary (art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.). Zasadnicze znaczenie ma przy tym wysoki stopień prawdopodobieństwa, że uwzględnienie tych nowo ujawnionych okoliczności może doprowadzić do uniewinnienia osoby skazanej albo złagodzenia podstaw jej odpowiedzialności karnej.

Nie można zasadnie traktować jako nowego dowodu, późniejszego orzeczenia sądu karnego w innej sprawie dotyczącej podsądnego, w której pewne wspólne okoliczności dla obu spraw oceniono odmiennie. Każdy Sąd korzysta w zakresie ustalania odpowiedzialności karnej oraz kary z zagwarantowanej w art. 8 k.p.k. samodzielności jurysdykcyjnej. Nie jest czymś niespotykanym w praktyce, że w różnych postępowaniach, pewne okoliczności sprawy, lub cechy oskarżonego będą miały odmiennie znaczenie na ostateczny kształt orzeczenia. Nie oznacza to jednak, że sąd orzekający wcześniej jest związany późniejszym orzeczeniem innego (równorzędnego sądu) w zupełnie innej sprawie tej samej osoby, który to sąd orzekł łagodniej, biorąc pod uwagę wspólne dla obu spraw okoliczności. Podobnie sąd orzekający później nie jest bezwzględnie związany ustaleniami i ocenami sądu karnego orzekającego wcześniej.

W niniejszej sprawie z wniosku obrońcy, ani osobistego stanowiska skazanego nie wynika nic ponad to, że uważają, że w niniejszej sprawie sąd powinien orzec identycznie, jak w sprawie przytaczanej w ich pismach. Nie jest to jednak w żadnej mierze zrealizowanie wykazania przesłanki wznowienia z art. 540 § 1 pkt. 2 lit. b. k.p.k.

Mając na względzie powyższe okoliczności należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]